

Ούτε στην Ηλιούπολη, ούτε πουθενά Καμία ομοφοβική επίθεση δεν θα μείνει αναπάντητη

Με αφορμή κάποια πρόσφατα συμβάντα ομοφοβικής βίας στην Ηλιούπολη, θα θέλαμε να καταστήσουμε σαφές ότι κανένα τέτοιο περιστατικό δεν θα γίνει ανεκτό, ούτε στις γειτονιές αυτές, αλλά ούτε και πουθενά. Άλλωστε, η ομοφοβική βία δεν παρουσιάζεται μόνο σε μια περιοχή, αλλά αποτελεί ένα καθημερινό βίωμα για πάρα πολλές/-ά/-ούς από εμάς, για φίλους, για γνωστά και για γειτόνισσές μας. Άνθρωποι που περπατούν στον δρόμο, στοχοποιούνται από το πουθενά και γίνονται αποδέκτες σωματικής και ψυχολογικής βίας, πογκρόμ επιθέσεων με χλευασμούς, βρισιές, απειλές και ξυλοδαρμούς, απλά και μόνο επειδή από ορισμένους θεωρείται ότι το φέρσιμό τους, η εμφάνισή τους ή το ντύσιμό τους (που άλλοτε συνάδει με την έμφυλη ταυτότητά τους και άλλοτε όχι) δεν ευθυγραμμίζεται/συμβαδίζει με τα κυρίαρχα πρότυπα. Ο φόβος που νιώθουν οι θηλυκότητες, τα μη-δυσδικά και τα μη-ετεροφιλόφυλα άτομα αποτελεί ακόμα μια συνέπεια της πατριαρχίας, η οποία είναι το αίτιο για τον καθημερινό σεξισμό, την έμφυλη βία, τις κακοποιήσεις και τις γυναικοκτονίες που συμβαίνουν, όχι μόνο στον δρόμο και στο δημόσιο πεδίο, αλλά και εντός των σπιτιών, των χώρων εργασίας, των σχολείων κλπ. Αμέτρητα είναι τα περιστατικά που μένουν στην αφάνεια. Ωστόσο, δύο εξ αυτών έχουν σηματοδέσει τις γειτονιές μας: Το 2021 19χρονη κατήγγειλε με τη βοήθεια αλληλέγγυας κοπέλας τον μπάτσο Δημήτρη Μπουγιούκο και άλλους δύο άντρες (σύντροφος και πατέρας της) οι οποίοι την εξέδιδαν, την βίαζαν και την κακοποιούσαν συστηματικά σε σπίτι στην Ηλιούπολη, ενώ το 2022 γυναίκα ξυλοκοπήθηκε από τον σύντρόφό της στην Αργυρούπολη, κάτι που τελικά οδήγησε στον θάνατό της.

Μπορεί να επικρατεί η αντίληψη ότι ζούμε σε μια κοινωνία συμπερίληψης και ανοχής στη διαφορετικότητα και ότι το καθένα μας μπορεί να εκφράζεται όπως επιθυμεί. Περιστατικά, όμως, όπως τα παραπάνω έρχονται να μας υπενθυμίζουν και να επιβεβαιώνουν ότι στην πραγματικότητα η κοινωνία ήταν και παραμένει έντονα πατριαρχική και ότι η καθημερινότητα πολλών από εμάς, κάθε άλλο παρά ελεύθερη είναι. Στην εδραίωση και τη διαιώνιση αυτής της κατάστασης συντελεί η άνοδος της ακροδεξιάς, τόσο στην Ελλάδα όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Η σύγχρονη ακροδεξιά προκειμένου να συσπειρώσει τους απογοητευμένους από τις πολιτικές λιτότητας και εξαθλίωσης που επέβαλλαν είτε οι δεξιές είτε οι αριστερές κυβερνήσεις, προωθεί μια σταυροφορία ενάντια στην υποτιθέμενη «woke ατζέντα», την οποία έχει αναγορεύσει ως πηγή όλων των κακών. Έτσι, μαζί με τις ρατσιστικές, ξενοφοβικές και συντηρητικές ιδέες, κατασκευάζεται μία «αντι-woke ατζέντα», η οποία παρουσιάζεται τεχνηέντως ως προαπιστής των πατροπαράδοτων δυτικών αξιών και ηθών και ανακηρύσσει αυθαίρετα τους αγώνες ενάντια στην πατριαρχία, τις μετανάστριες/-ες/-ά, τους «αλλόθρησκους», τους γκέι και τις λεσβίες, τα queer και trans άτομα και τη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα, σε παράγοντα όξυνσης όλων των κοινωνικών προβλημάτων. Προφανώς, όλες, όλοι και όλα μας καταλαβαίνουμε πως αυτό δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια

μπαρούφα! Από τη μεριά μας, γνωρίζουμε ότι οι εχθροί μας δεν βρίσκονται ανάμεσα στους καταπιεσμένους/-ες/-α αυτού του κόσμου, αφού με αυτούς βρισκόμαστε στην ίδια θέση/πλευρά. Εχθροί μας είναι οι τραπεζίτες που κάνουν εξώσεις, τα αφεντικά που μας εκμεταλλεύονται άγρια και πλουτίζουν στις πλάτες μας, η κρατική πολιτική που δολοφονεί σε ράγες, νοσοκομεία και σύνορα, η αστυνομία που καταστέλλει κάθε αντίδραση, η ματσίλα και η πατριαρχία που καθημερινά μας καταπιέζει και καθιστά την καθημερινότητά μας ακόμα πιο ανελεύθερη.

Δεν θα κάτσουμε με τα χέρια σταυρωμένα. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το καθένα/καθεμιά/καθένας από εμάς απαιτούν συλλογικές απαντήσεις. Αγωνιζόμαστε συλλογικά, ενάντια στην κουλτούρα που απαντάει με το δόγμα «κοίτα τη δουλειά σου», ώστε καθένα μας να μπορεί να κυκλοφορήσει ελεύθερα στις γειτονιές μας, και παντού, ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου, σεξουαλικότητας, έμφυλης ταυτότητας, ντυσίματος, ιδιοσυγκρασίας, σωματικής διάπλασης, αρτιμέλειας, ψυχικής κατάστασης, εθνικότητας. Δεν πρόκειται να κάτσουμε σπίτια μας επειδή έχει γίνει trend η ματσίλα, ούτε επειδή κάποιοι θεωρούν κανονικό το να τραμπουκίζουν κόσμο. Επίσης, δεν εμπιστευόμαστε το κράτος για να μας προστατέψει. Δεν θέλουμε στις γειτονιές μας παραπάνω μπάτσους (καλή ώρα όπως ο Μπουγιούκος που επέστρεψε στο σώμα...), ούτε περισσότερες κάμερες, ούτε περαιτέρω επιτήρηση. Ο δημόσιος χώρος ανήκει σε όλα μας και όσοι δεν το καταλαβαίνουν αυτό καλά θα κάνουν να το βουλώσουν. Αντιμετωπίζουμε από κοινού και με αλληλεγγύη, κόντρα στην αδιαφορία και τον ατομισμό, όλα τα περιστατικά πατριαρχικής επιβολής πάνω στα σώματά μας. Για κάθε ένα από εμάς που επιχειρούν να χτυπήσουν, θα βγαίνουν δεκάδες άλλα μπροστά, στο πλευρό του, για να το υπερασπιστούν.

**Σε πλατείες, δρόμους, σχολεία και λεωφορεία θέλουμε να είμαστε
ελεύθερα και όχι γενναία**

Καμία μόνη, κανένα μόνο, κανέναν μόνος ενάντια στον φόβο

**Χτίζουμε κοινότητες αλληλεγγύης και αγώνα ενάντια στην πατριαρχία και
κάθε εξουσία**

**ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ
ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ**

**Αλληλέγγυα, Αλληλέγγυες, Αλληλέγγυοι
ενάντια στην πατριαρχία**